

LĪVĀNOS izvesto piemiņas pasākums — vietā, kur sākās viņu moku ceļš

Līvānos, ar skumjām atceroties notikumus 1941. gadā 14. jūnijā, iedzīvotāji pulcējās Līvānu dzelzceļa stacijā pie piemiņas akmens komunistiskā genocīda upuru atcerai.

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas brīdis, ko organizēja Līvānu novada kultūras centrs, sākās ar braucoša vilciena skaņu, sliežu dunoņu, pārmiju kludzoņu, atsaucot sāpīgas atmiņas par to, kā desmitiem tūkstošu Latvijas cilvēku sākās moku ceļš pretī ciešanām, pretī atšķirtībai no Tēvzemes, no mājām, no ģimenēm. Tūkstošiem cilvēku tajā brīdī tālajā 1941. gadā uz mūžu šķīrās no tēviem, bērniem, mātēm, sievietēm, jo vilcieni ar sievietēm un vīriešiem bija atdalīti.

Pieklustot vilciena dunoņai, atskanēja Latvijas Valsts himna, tieši kā toreiz, kad izvestie dziedāja šo himnu, braucot pāri Latvijas robežai.

Kultūras centra jauniešu teātra kopa bija sagatavojusi literāru montāžu, kurā

tēlaini un filozofiski savijās pagātnes notikumi ar mūsdienām, ar to, kā tos saprot pašreizējā jaunatne. Emocionāli izskanēja meiteņu vokālā ansambļa dziesmas Ilzes Vanagas vadībā. Pēc tam izvestie, kuriem nebija lemts atgriezties dzimtajās mājās, tika godināti ar kļūsumu brīdi.

Klātesošos uzrunāja Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods, pieminot šo Latvijas vēsturē baidīto notikumu, kā arī to, ka jaunajai paaudzei jāzina vēsturiskie notikumi, jāieklaušās cilvēkos, kas izgājuši Sibīrijas moku ceļus. Šiem ļaudīm jau ir liela gadu nasta, un viņu kļūst aizvien mazāk.

Pie piemiņas akmens nogūla līdzatnestie ziedi.

1941. gada 13.-14. jūnijā un turpmākajās dienās uz Krieviju tika deportēti daudzi līvānieši, to skaitā – vadošie darbinieki: pilsētas galva Jānis Zvanītājs, slimnīcas direktors Jānis Šneiders, pasta priekšnieks Teodors Puteklis, virsmežzinis Osvalds Klaustiņš un citi.

L.Rancāne

● Piemiņas akmens komunistiskā genocīda upuriem Līvānu dzelzceļa stacijā.